

i hvert fald ikke kan have været så høj, at den svarer til, hvad der er tilfældet i dag. Da loven blev vedtaget for halvandet år siden, forventede man en omsætning på 4,3 mia. kr. I dag er den over – og endda godt over – 5 mia. kr. Overskuddet var dengang på 680 mio. kr. og er senest på 818 mio. kr. Så alle får mere, end de på nogen måde har kunnet forvente.

Med hensyn til fordelingen vil jeg gerne sige, at vi ikke er indstillede på at diskutere ændrede fordelingsnøgler. Vi mener, det vil starte et vældigt ræs om, hvem der skal have mere, og hvorfor og hvordan. De diskussioner har man været igennem i de senere år. Vi ønsker altså at fastholde forholdet mellem tilskudsmodtagerne.

Og med hensyn til de 60 mio. kr. vil vi selvfølgelig gerne undersøge det monopolspørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte, men pengene hensættes på en konto i Finansministeriet, som skal gå til almene formål, og så skal vi efterfølgende diskutere, hvad de 60 mio. skal anvendes til. De går altså ikke til kasse 1 i statskassen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må bare konstatere, at der altså er en henvendelse fra De Samvirkende Invalideorganisationer, som siger, at de har et problem. Så det synes jeg da vi skal kigge på.

Vedrørende en ændret fordeling siger hr. Per Kaalund, at det jo var noget, vi lavede en aftale om for halvandet år siden. Jeg kan bekræfte, at det var en aftale, SF var med i, men derfor kan man vel egentlig også godt diskutere, om regeringens overhovedet kan ændre i denne lovgivning uden at diskutere det med SF. Vi har lavet en aftale for halvandet år siden, hvor vi har fastlagt nogle spilleregler på dette område, og nu kommer man så og siger, at man vil lægge et loft over. Det kan da godt diskuteres, om det er et brud i den aftale, som man har med SF, og som kun er halvandet år gammel. Hvis der skal laves ændringer i den aftale, kunne det jo godt være, at vi i den forbindelse havde et ønske om at løse nogle forskellige problemer. Så dér synes jeg måske den socialdemokratiske ordfører var lidt for hurtigt med at afvise, at der kunne være behov for en drøftelse.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg mener helt oplagt, at SF skal ind i drøftelsen om, hvordan disse 60 mio. kr. fordeles, for det

har selvfølgelig betydning for sagens videre forløb.

Bruno Jerup (EL):

Vi kan også godt fra Enhedslistens side se noget fornuft i, at man sætter en øvre grænse for, hvor meget af overskuddet fra tipsmidlerne der skal gives til de forskellige organisationer. På længere sigt er det vel ikke rimeligt, at de forskellige organisationer skal have et svingende indtægtsgrundlag. Det må være rimeligt at lave noget, der ligger mere fast, og et loft på 800 mio., der bliver reguleret, vil være fornuftigt. Der er selvfølgelig det problem, at hvis spillelysten skulle falde væsentligt, er de lige pludselig dårligere stillet.

Men det, vi vil foreslå, er så, at provenuet, det overskud, der kommer ved, at der indføres et loft på 800 mio. kr., bliver brugt til en kulturaktionsfond, at pengene simpelt hen samles i en kulturaktionsfond, hvorfra man kan søge om støtte til forskellige nye kulturaktiviteter og -projekter. Så går pengene stadig væk til det samme område, men bliver så et ekstra tilskud til alternative kulturinteresser, således at de også kan komme lidt på banen. Det er vores forslag til, hvordan man kan bruge det provenu, der måtte komme af at sætte en grænse.

Sonja Albrink (CD):

Som mange ordførere allerede har sagt, er spillelysten jo blevet meget stor i Danmark. Det lovforslag, som vi behandler, lægger et loft over de midler, der kan udbetales til foreningerne.

I CD har vi fra to foreninger fået henvendelser, som jeg vil bede om at få belyst under udvalgsarbejdet, men alt i alt kan CD støtte lovforslaget.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hr. Kristian Thulesen Dahl stiller det spørgsmål, om der er nogen problemer i forhold til EU-retten i denne sammenhæng. Dér kan jeg oplyse, at EF-Domstolen den 24. marts 1994 afsagde en dom i en sag, hvor en engelsk domstol havde anmodet om en præjudicial afgørelse af en række spørgsmål om, hvorvidt sådan nogle lotterisedler og reklame herfor falder ind under Artikel 30 og 59, som forbyder hindringer for den frie udveksling af varer og tjenesteydelser.

I forbindelse hermed udtalte Domstolen, at hvis det er sådan, at der tilgodeses generelle almenyttige og socialpolitiske formål i forbindelse med indførelse af nationale regler, som de